

מרן זצוק"ל
הרמ"ש

לך לך / חשוון / תשפ"א

יציאה

כניסה

17:29

16:30

בלדורו של מר"ן

משולחנו של מר"ן פאר הדור

האם מותר להכין לילדים ארוחת ערב חלבית אף על פי שלא עברו שש שעות ?
בימי החורף שמחשיך מוקדם ורוצים להקדים לילדים ארוחת ערב יש להקל לתת לילדים מאכלי חלב בסעודה אע"פ שלא עברו שש שעות מאכילת בשר, ודווקא במאכל חיוני יש להקל ולא במיני ממתקים [הליכות עולם חלק ז].

השבת נקרא על הציווי של הקדוש ברוך הוא
לאברהם: "לך לך מארצך ממולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך".

אברהם אבינו אינו צעיר, אלא בן שבעים וחמש
שנים הוא יוצא אל הבלתי נודע, ואינו לבדו, אלא
מצטרפים אליו שרי אשתו, לוט בן אחיו, כל רכושו,
וכל "הנפש אשר עשו בחרן", כולם הולכים אל יעד
בלתי ידוע, אל הארץ אשר אראך.

והדבר תמוה, מדוע לא לומר לאברהם את מקום
היעד מראש? הרי ישנו קושי גדול לאדם בעצם
הדבר שהוא עוזב את מקום מגוריו הקבוע, את עיר
מולדתו, את החברה בה הוא מצוי ואלוה הוא רגיל,
ובנוסף על כך עליו ללכת למקום בלתי נודע, ודאי
שיש בזה קושי עצום, ובפרט כשהוא לא לבדו,
ואחריות כולם עליו, אם כן, מדוע לא להקל עליו
לפחות לדעת להיכן הוא הולך ולאן פניו מועדות

בילקוט שמעוני שאלו את השאלה הזו, וכך נאמר
שם, "ולמה לא גילה לו? כדי לחבבה בעיניו, וליתן
לו שכר על כל פסיעה ופסיעה". כלומר, אינו דומה
ניסיון לאדם, כשהוא יודע את תכלית המעשה
המתבקש ממנו, לבין ניסיון לאדם כשהוא אינו יודע
את סופו ותכליתו של המעשה המתבקש ממנו.
ההבדל ביניהם הוא שמים וארץ, וכגודל הניסיון כך
גודל השכר.

בוודאי שיכל הקדוש ברוך הוא לגלות לאברהם לאן
פניו מועדות מראש, אך אז היה זה ניסיון קל יותר,
ושכרו מועט, לעומת זאת, כשאברהם לא ידע לאן
פניו מועדות, היה זה ניסיון קשה יותר, ושכרו גדול
לאין ערוך. ואכן, אברהם לא שאל שאלות, אלא,
"וילך אברהם כאשר דבר אליו ה'", ועל כך הובטח
לאברהם, "ואעשך לגוי גדול ואברכך, ואגדלה
שמך, והיה ברכה, ואברכה מברכך ומקללך אאור,
ונברכו בך כל משפחות האדמה".

לא אחת, בבואנו ללכת

בדרכי התורה והיראה, אנו עומדים בניסיון,
ונתקלים בקושי או בספק, להחליט מה לעשות, או
מה יהיה סופו של התהליך, כגון מקום עבודה לא
ראוי, מקום חינוך לילדים וכדומה, עלינו לדעת, כי
זהו ניסיון לאדם, ועליו לעשות אך ורק את מה
שדורשת התורה כהלכה, אף אם כרגע לא ברור לו
מה יהיה בסופו של ההליך, והרי זה בגדר "אל הארץ
אשר אראך". אך אם נקיים ונעשה, "כאשר דבר
אליו ה'", הרי שמובטח לנו "והיה ברכה".

ללמדנו, לא תמיד מה שאנו חושבים, זה מה שצריך
לעשות כדי להצליח, אלא הברכה מצוייה בידי
הקדוש ברוך הוא בלבד.

מסופר על שמש בית כנסת ששימש בקודש אך לא
ידע קרוא וכתוב. לימים החליטו פרנסי העיר, כי יש
להכין דוחות על פעילות בית הכנסת, וכי על השמש
ללמוד קרוא וכתוב, אחרת יפוטרו מתפקידו. השמש
שלא היה צעיר, ניסה ללמוד, אך הדבר לא עלה
בידו, ובצער רב נאלץ לעזוב את תפקידו. עברו
ימים, והחליט לנסות את כוחו במסחר בעצים.
הברכה שרתה במעשה ידי, ואט אט הלך וגדל, עד
כי היה לגדול סוחרי העצים בסביבה. יום אחד ישב
לסגור עסקה גדולה עם שר האוצר של אחת
המדינות, וכשחתמו על החוזה, חתם באצבעו. נדהם
השר ושאל, איך יתכן?! הרי כבודו הוא גדול סוחרי
העצים, ואיך יודע קרוא וכתוב?? חייך הסוחר
ואמר, אם הייתי יודע קרוא וכתוב, הייתי נשאר עד
היום רק שמש בית הכנסת.

שבת שלום!

אשרי אדם מצא חכמה ודאם יפיק רבונה מס' נג

להצלחת אשת חיל שלי היקרה הבן הבנות למשפחת אלבס

עלון תורני שבועי זיזוק לאליהו

להצטרפות ל'חזוק היומי', שלחו הודעת וואטסאפ למס' 052-7680007

החזיקו העולמי השבועי

הרב אליהו רבי שליט"א ראש כולל "עטרת חכמים" חולון

הרב חיים רבי שליט"א רב המוסדות

שלום וברכה מורי ורבותי!

ושוב אנו נפגשים על הדברים הבודעים באמת. ומה יותר בוער לאדם מאשר שמו? "טוב שם משמן טוב" (קהלת ז, א). שמן טוב הוא 'בושם' בו מבשם האדם את גופו למען יריחו את הריח הטוב הנודף ממנו. אולם עם כל תקפו וגבורתו של הבושם לא יכול להגיע למרחק גדול יותר מכמה מטרים בודדים במקרה הטוב. לעומת זאת, שמו הטוב של האדם חוצה גבולות של ערים ארצות ואפילו עולמות. מה יכול לגרום לאדם להפוך את שמו לשם טוב, אשר די יהיה בהזכרתו בכדי למלא את לבב השומעים בהערכה הערצה ואמון? הגמרא במסכת יומא (ט' ע"ב) מספרת על האמורא "ריש לקיש" שלא היה מדבר עם אדם שלא הכיר, מכיוון שמרוב האמון שרחשו לו בני דורו, כל מי שהיה 'זוכה' לשיחה ידידותית עמו, היה מיד מסומן כאדם ישר ונאמן עד כדי כך שהיו עושים אתו עסקים ללא עדים. מה שיכול לגרום לאסון במקרה ולא יהיה אותו אדם אמין במיוחד... כלומר, מרוב אמון בריש לקיש היו מעניקים את האמון גם למי שרק שוחח איתו אפילו באופן חד פעמי. רמת אמון בלתי נתפסת במושגינו! איך זוכים לזה? ישנם שני סוגים של אנשים. ישנם שינסו להגיע לסיפוק הנאותיהם ותאוותיהם בהזדמנות הראשונה הנקראת בדרכם, בעוד שיסגרו אחרים שיעשו זאת רק לאחר עמל ויגיעה. ההבדל המהותי בין צדיק לרשע. צדיק מוכן לספוג בעולם זה צמצום מסוים בסיפוק תאוותיו ומילוי רצונותיו וזוכה הוא לעתיד לבוא לשפע בל יתואר ובל ישוער, כשלעומתו - הרשע מעדיף לקבל את סיפוק תאוותיו ורצונותיו כאן במזומן ומיד. ההחלטה לגבי המשקל אותו יישא שמך תלוי אך ורק בכחך לדחות את סיפוקיך לאחר הזמן בו הם יגיעו אליך ביושר ובצדק, לבין האפשרות להיות להוט אחריהם ולנסות לקבלם ולו שעה אחת לפני הזמן הנכון והמתאים להם. גם בימינו אנו ישנם סוחרים גדולים או אישי ציבור מפורסמים, אשר גם בעיני המון העם ואף בעיני העובדים תחתיהם והנתונים למרותם, אין למילתם משקל ולו הנמוך ביותר. המעמד לא יכול לגרום לשם לגדול יותר. לא המעמד, לא התפקיד, לא הכישרון המסחרי, ואף לא רבבות מזומנים הפזורים בחשבונות בנק בכספות ובכספי דלא ניידים. את המשקל לשם יוצר האדם, ביושר בעמל ובטורח, ובמקרים מסוימים אף לאחר שנים רבות של עבודה מתשת.

החפץ חיים רבי ישראל מאיר הכהן זצוק"ל

לשון הרע לא מדבר אליי

הלכות רכילות, כלל ח', סעיף ד'

יש עוד דברים שאסורים מטעם אבק רכילות. כגון אם מה שמספרים זה לא דבר גנאי, אבל דרך בני אדם להקפיד קצת אם אומרים לו בפניו. הלכות רכילות, כלל ח', סעיף ה' - וחייב אדם להסתיר סוד שגילה לו חברו בסתר, אפילו שאין בגלוי הסוד ענין רכילות. כי יש בגילוי סוד נזק לבעליו והוא מפר דעת מי שסיפר לו את הסוד. וגם יוצא בזה מגדר הצניעות.

